

SXEDIO.843

6.7.1964: Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΒΟΥΛΗ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΑΡΧΗΓΟ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΓΕΩΡΓΙΟ ΓΡΙΒΑ- ΔΙΓΕΝΗ Ο ΟΠΟΙΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΑΦΙΞΗΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ, ΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΝΑ ΑΝΑΦΩΝΗΣΟΥΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Στις 7 Ιουλίου 1964, μετά τη δημόσια πια εμφάνιση του στο νησί, ύστερα από τη μυστική άφιξη του στο νησί, ο Στρατηγός Γεώργιος Γρίβας- Διγενής επισκέφθηκε και τη Βουλή των Αντιπροσώπων, η οποία τον υποδέχθηκε σε ειδική της συνεδρία.

Ο Γρίβας εισήλθε στην αίθουσα καταχειροκροτούμενος από όλους τους παρόντες βουλευτές.

Τον Γρίβα προσφώνησαν τόσο οι βουλευτές του Πατριωτικού Μετώπου όσο και του ΑΚΕΛ που χαιρέτησαν τον αγώνα του για την Ένωση και τους συναινετικούς λόγους που είχε απευθύνει τις τελευταίες ημέρες από τη μυστική άφιξή του στην Κύπρο.

Τα σύντομα πρακτικά της συνεδρίας αυτής είναι χαρακτηριστικά:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Γλαύκος Κληριδης)

Εντιμοί κύριοι βουλευταί,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων υποδέχεται σήμερα τον Στρατηγόν Γρίβαν- Διγενήν, τον θρυλικόν Αρχηγόν της ΕΟΚΑ, του οποίου αι υπυρεσίαι προς την Κύπρον και το Έθνος είναι ανεκτίμητοι, και τον οποίον ολόκληρος ο Κυριακός ελληνισμός ευγνωμονεί.

Είναι εις όλους σας γνωστοί οι αγώνες και η δράσις του, συνεπεία των οποίων η φήμη του ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα και τον κατέστησε σύμβολον ελευθερίας και ανεξαρτησίας των λαών.

Με εθνικήν υπηρηφάνειαν δεχόμεθα σήμερα εις τον χώρον αυτόν των αντιπροσώπων του Κυπριακού λαού, τον ηρωϊκόν μαχητήν και ένδοξον Αρχηγόν του απελευθερωτικού μας αγώνος.

Η Βουλή των αντιπροσώπων αισθανομένη
μεγίστην ευγνωμοσύνην προς τον Στρατηγόν Γεώργιον
Γρίβαν- Διγενήν και αποτίουσα ελάχιστον φόρον τιμής
εις αυτόν τον εκάλεσε να προσφωνήση το Σώμα τούτο.

Εκ μέρους του Πατριωτικού Μετώπου θα
προσφωνήση τον Στρατηγόν Γεώργιον Γρίβαν - Διγενήν
ο έντιμος βουλευτής κ. Τίτος Φάνος εις τον οποίον
δίδω τον λόγον.

Τ.ΦΑΝΟΣ:

Στρατηγέ μου, έντιμε κ. Πρόεδρε, κύριοι
συνάδελφοι.

Οποιος πολεμεί διά την πίστην και διά την
ελευθερίαν της Πατρίδος και του Γένους αυτός θέλει
λάβει από τον Θεόν αιώνιον δόξαν και αμάραντον
στέφανον. Είναι όμως δίκαιον και εδώ εις τον κόσμον
να τιμάται.

Οι έξοχοι ούτοι λόγοι προερχόμενοι εκ των
νόμων τους οποίους εψήφισαν οι Πρόκριτοι της νήσου
Υδρας την 16ην Μαΐου 1821, εκφράζουν κατά τον
λακωνικώτερον και σαφέστερον τρόπον εκείνο ακριβώς
το οποίον η Κυπριακή Βουλή των Αντιπροσώπων και
ολόκληρος ο Κυπριακός λαός αισθάνονται διά τον
θρυλικόν αρχηγόν της ΕΟΚΑ Στρατηγόν Γεώργιον
Γρίβαν -Διγενήν.

Ο Διγενής αποτελεί σύμβολον όχι μόνον του
Κυπριακού Ελληνισμού, αλλ' ολοκλήρου του Ελληνικού
Εθνους, σύμβολον προγονικής αρετής και ανδρείας,
σύμβολον πίστεως ακραδάντου εις τα αθάνατα ιδιέωδη
της πατρίδος, σύμβολον υπερτάτων αγώνων και θυσιών
διά την διεκδίκησιν των απαραγράπτων εθνικών
δικαίων.

Γαλουχημένος ο Διγενής με τα νάματα της
αριστοτόκου φυλής μας, εμπεποτισμένος με τας υψηλάς
ιδέας του Ελληνικού πνεύματος και δονούμενος από το
πάθος της ελευθερίας, απεδείχθη εις πολλούς και
σκληρούς αγώνας διά την διαφύλαξιν αλωβήτου της
ιεράς προγονικής παρακαταθήκης. Αναλαβών δε και
διεξαγαγών τον επικόν αγώνα διά την απολύτρωσιν της
ιδιαιτέρας αυτού πατρίδος εκ του ειδεχθούς
αγγλικού ζυγού, εγένετο ελπιδοφόρος προάγγελος της

ολοκληρωτικής εθνικής αποκαταστάσεως της Κύπρου.

Η ρήσις του απετέλεσε πάντοτε εθνικήν επιταγήν,

Όταν την 1ην Ιουλίου 1955 κηρύττων την έναρξιν της Κυπριακής Επανάστασεως, εκάλει τους Έλληνας της Κύπρου εις τας επάλξεις του εθνικού χρέους, διά των λέξεων "Έλληνες όπου και αν ευρίσκεσθε ακούσατε την φωνήν μας: Εμπρος όλοι μαζί για την λευτεριά της Κύπρου μας", αληθής μέθη ελευθερίας συμπάρωρμησε μικρούς και μεγάλους, αγρότας και αστούς, πτωχούς και πλουσίους, άνδρας και γυναίκας εις τον υπέρ ελευθερίας αγώνα.

Και επηκολούθησεν ένας τιτάνιος αγών τεσσάρων ολοκληρών ετών, κατά τον οποίον ο Διγενής επικεφαλής της ευκλεούς χορείας των αθανάτων ηρώων και μαρτύρων της θρυλικής ΕΟΚΑ έγγραψε σελίδας αφθίτου δόξης και Ελληνικού μεγαλείου εκδιώξας εκ της μαρτυρικής Κυπριακής γης τους Βρεττανούς κυριάρχους. Όταν δε την 17ην Μαρτίου 1959 επιστρέφων νικητής εκ Κύπρου εις την Ελλάδα εκάλει τον λαόν όπως συσπειρωθή περίξ του ετέρου εθνικού συμβόλου της Κυπριακής εποποιίας του Εθνάρχου Μακαρίου, ο λαός υπήκουσεν εκ νέου εις την φωνήν του Αρχηγού, εις την φωνήν της πατρίδος.

Και ιδού σήμερον ο θρυλικός Διγενής ευρίσκεται και πάλιν εν τω μέσω ημών.

Η επιστροφή του εις την ιδιαίτεράν αυτού πατρίδα, που τόσον ηγάπησε και τόσον ηγαπήθη υπ' αυτής κατά την κρισιμωτάτην ταύτην καμπήν της ιστορίας της, πληροί με άδολον χαράν, ιεράν συγκίνησιν και ανέκφραστον ενθουσιασμόν τας καρδίας όλων των Ελλήνων της Κύπρου.

Το κήρυγμα του υπέρ της καθολικής ενότητος του Κυπριακού λαού εις τον αγώνα υπέρ της αυτοδιαθέσεως εχαιρετίσθη υφ' όλων ως κήρυγμα εθνικής σωτηρίας.

Και ο λαός, πειθαρχών διά μίαν εισέτι φοράν εις την γνώριμον φωνήν του Διγενή, θα εξακολουθήση αποφασιστικός, ηνωμένος και συσπειρωμένος περίξ

της εθνικής αυτού ηγεσίας να αγωνίζεται μέχρι τέλους διά την ταχείαν εκπλήρωσιν των προαιωνίων και αναλλοιώτων πόθων του.

Στρατηγέ μου, απευθύνων προς υμάς τας εγκαρδίους ευχάς και τας θερμοτάτας ευχαριστίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδος του Πατριωτικού Μετώπου διά την υφ' υμών προσγινωμένην εις την Βουλήν υψίστην τιμήν όπως ακούση σήμερον την φωνήν σας, επιτακτικήν και στεντορείαν, εντός της αιθούσης ταύτης, επιτρεψατέ μου να επαναλάβω ότι ολόκληρος η Βουλή και σύσσωμος ο λαός ευρίσκονται μαζί σας, μαζί με τον Εθνάρχην Μακάριον, επί των επαλξεων του διεξαγομένου ιερού αγώνος δι' ενάσκησιν του αναφαιρέτου και απαραγράπτου δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως υπό του Κυπριακού λαού, ήτις αναμφιβόλως θα οδηγήση οριστικώς και αμετακλήτως εις την πολυπόθητον εθνικήν αποκατάστασιν του πολυπαθούς και αιματοβρέκτου αυτού τμήματος η της ελληνικής γης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Εκ μέρους των βουλευτών της Αριστεράς θα προσφωνήση τον Στρατηγόν Γεώργιον Γρίβαν- Διγενήν ο έντιμος βουλευτής κ. Χρύσης Δημητριάδης.

ΧΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ:

Στρατηγέ μου,

έντιμε κ. Πρόεδρε,

έντιμοι κύριοι συνάδελφοι.

Στρατηγέ,

εκ μέρους των βουλευτών της αριστεράς σας χαιρετούμεν και σας καλωσορίζομεν εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων και εις την σημερινήν τελετήν, η οποία διά της ομοθύμου συμμετοχής όλων μας, εκφράζει τόσον την προς το πρόσωπον σας εκτίμησιν, όσον και την αδιάσπαστον ενότητα του λαού μας, εις τον αγώνα διά την εκπλήρωσιν των εθνικών του πόθων.

Την αναγκαιότητα αυτής της ενότητος χαίρομεν ιδιαιτέρως διότι έχετε επανειλημμένως τονίσει από της στιγμής της επανόδου σας εις την αγωνιζομένην και μαρτυρικήν Κύπρον.

Η τοιαύτη θέσις σας, ως και η θέσις σας διά την ειρηνικήν συμβίωσιν Ελλήνων και Τούρκων, την οποίαν επίσης επικροτούμεν, συνιστά θετικήν συμβολήν εις τον διεξαγόμενον αγώνα μας και ευελπιστούμεν ότι θα συνεχίση να αποτελέη και εις το μέλλον τον γνώμονα των ενεργειών όλων μας, εις τον δύσκολον δρόμον τον οποίον έχομεν εισέτι να διανύσωμεν.

Διότι πιστεύομεν ακραδάντως ότι η ενότης του λαού ανεξαρτήτως ιδεολογικών, ή προσωπικών διαφορών και η ενότης λαού και Κυβερνήσεως αποτελεί σήμερον την πρώτην και απαραίτητον προϋπόθεσιν διά την επιτυχή διεξαγωγήν του αγώνος μας, διά την κατάργησιν μέσον του ΟΗΕ, όλων των δεσμεύσεων της ανεξαρτησίας μας και διά την άσκησιν, ούτω υφ' ημών του απαραγράπτου διά κάθε λαόν δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως.

Το δικαίωμα τούτο μας το έχουν στηρήσει και μας το αρνούνται εκείνοι, οι οποίοι κόπτονται διά τα ιδανικά της ελευθερίας, χρησιμοποιούντες προς τούτο ως πειθήνια όργανα των μίαν έξαλλον σωβινιστικήν μερίδα Τουρκοκυπρίων. Όλα τα δεινά μας προέρχονται από αυτήν την άδικον και καταχθόνιον ιμπεριαλιστικήν πολιτικήν, πολιτικήν συνωμοσιών, επεμβάσεων, απειλών και πιέσεων. Εναντίον αυτής της πολιτικής συνεπώς, στρέφονται και πρέπει να στρέφονται τα πυρά όλων μας.

Είμεθα όλοι υπερήφανοι διότι ο λαός μας περαμένει ακλόνητος και είναι αποφασισμένος υπό την ηγεσίαν της Κυβερνήσεως του, με επικεφαλής τον Πρόεδρον Μακάριον, και με την ενότητα του και με την πολύτιμον διεθνή συμπαράστασιν, να φέρη εις αποτελεσματικόν και αίσιον πέρας τον αγώνα του.

Η παρουσία σας, σήμερον εις Κύπρον αναμένομεν ότι θα συμβάλη εις την περαιτέρω ενίσχυσιν της καθολικής ενότητος και ότι, ηνωμένοι όλοι, θα βαδίσωμεν διά των αγώνων και των θυσιών, προς την τελικήν νίκην.

Με αυτά τα συναισθήματα και με αυτήν την ελπίδα σας χαιρετούμεν και πάλιν και σας

καλωσορίζομεν.

(Ο Στρατηγός προσέρχεται εις το βήμα καταχειροκροτούμενος ενθουσιωδώς).

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ: (Γ. Γρίβας- Διγενής)

Είναι πράγματι μεγάλη η χαρά μου, αλλά και η συγκίνησις διότι ευρίσκομαι εν τώ μέσω των μελών της Εθνικής Κυπριακής αντιπροσωπείας. Ευχαριστώ τον κ. Πρόεδρον της Βουλής καθώς και τους εκπροσώπους των άλλων κομμάτων δι' όσα είπον και τα οποία με συνεκίνησαν βαθέως. Εδώ δεν ευρίσκομαι ως πολιτικός, αλλά ως ιεραόστολος μιας ιδέας της Ενώσεως. Συνεπώς δεν θα σας ομιλήσω ως πολιτικός, αλλά ως ένας εθνικός ηγέτης, ο δε λόγος τον οποίον θα εκφωνήσω δεν θα είναι πολιτικός, αλλά θα είναι μάλλον παραινέσεις εθνικαί και υποθήκαι εθνικαί. Δεν απευθύνομαι αυτήν την στιγμήν προς τα κόμματα της Βουλής, αλλά απευθύνομαι προς το σύνολον της Βουλής, ως εν ενιαίον εθνικόν σύνολον.

Εδωσα την χείρα εις όλους, προς δε τους εκπροσώπους της Αριστεράς όταν με συνήντησαν τους είπα τα εξής:

Μας χωρίζουν ιδεολογικοί αγώνες μακροχρόνιοι, αλλά σήμερα οι αγώνες αυτοί πρέπει να τεθούν κατά μέρος και να διεξαγάγωμεν ένα άλλον αγώνα, ένα αγώνα εθνικόν, διότι πρώτον πρέπει να δημιουργήσωμεν το κράτος, πρέπει να καταστήσωμεν την Κύπρον μας ελευθέραν και αι ιδεολογικαί διαφοραί και οι αγώνες οι πολιτικοί δύνανται τότε να διεξαχθούν αλλά μόνον εις μίαν Κύπρον πραγματικώς Ελευθέραν.

Νομίζω ότι οι εκπρόσωποι της αριστεράς με κατενόησαν, και υπό τας συνθήκας αυτάς και η ενότης ολοκλήρου του ελληνικού κυπριακού λαού εις την επίτευξιν του σκοπού περί της Ενώσεως της Κύπρου μετά της Ελλάδος δύναται να πραγματοποιηθή και δυνάμεθα όλοι να βαδίσωμεν χειροπιαστά προς τον σκοπόν αυτόν, ο οποίος είναι και ο σκοπός όλων των Ελλήνων.

Δεν είναι σύνηθες μη μέλος της Βουλής να

ομιλή εν αυτή. Δι αυτό και την προσγενομένην μοι τιμήν την θεωρώ εξαιρετικήν. Αποδίδοντες υμείς τιμήν εις ένα εθνικόν αγωνιστήν εκπληρούτε και ένα καθήκον προς αυτήν ταύτην την Κυπριακήν πολιτείαν, και δίδετε βραβείον αγώνων και αρετής ωφέλιμον τόσον διά τους επιζώντας όσον και διά τους επιγινομένους. Διότι "όπου μέγιστα ορίζονται βραβεία αρετής εκεί και μέγιστοι πολίται οικούν την πόλιν".

Ομολογουμένως εσκέφθην πολύ τι έπρεπε να είπω προς υμάς, αλλά το φλέγον ζήτημα σήμερα όχι μόνον διά την Κύπρον, αλλά και δι' ολόκληρον τον ελληνισμόν είναι το Κυπριακόν και επί του ζητήματος αυτού θα μου επιτρέψετε να απευθύνω ολίγας λέξεις. Υμείς εκπροσωπείτε τον ελληνικόν Κυπριακόν λαόν, και συνεπώς πρέπει να είσθε οι φορείς των σκέψεων του, αλλά πρέπει να είσθε και οι καθοδηγηταί του.

Υπάρχουν άτομα σήμερα τα οποία ελλείψει μορφώσεως δεν δύνανται να κρίνουν ποία πολιτεία είναι εκείνη, η οποία θα εξασφαλίση την ευδαιμονίαν των, και πίπτουν θύματα της ξένης προπαγάνδας.

Αφ' ετέρου υπάρχουν άτομα τα οποία θεωρούν το ατομικόν συμφέρον υπεράνω του συμφέροντος του συνόλου, αγνοούντες ότι η ευδαιμονία η ιδική των εξαρτάται από την ευδαιμονίαν της πολιτείας εντός της οποίας ζουν.

Συνεπώς ο σκοπός όλων πρέπει να τείνη εκεί εις το να επιζητήσωμεν την ένωσιν της Κύπρου μετά της μητρος Ελλάδος και αυτός πρέπει να είναι ο σκοπός μας.

Και ήδη ερωτώ εξεπληρώσαμεν όλοι το καθήκον μας αυτό;

Δι εφωτίσαμεν τον κόσμον επί του σκοπού αυτού;

Εάν ναι, τότε πρέπει να έχωμεν την συνείδησιν μας αναπεπαυμένην. Εάν όμως όχι, τότε πρέπει έκαστος να σκεφθή τι πρέπει να επιτελέση.

Να μου επιτρέψετε δε να είπω ακόμη ότι είναι χρέος και της Βουλής ως Σώμα, πλέον να λάβη θέσιν επί του ζητήματος τούτου.

Θέλουμε την ένωση, θέλουμε την ένωση ως μια υποθήκη εθνική, θέλουμε την ένωση διότι είμεθα Έλληνες την συνείδησιν και την καταγωγήν.

Θέλουμε την Ένωση διότι αυτό ήτο το όραμα ολοκλήρων γενεών. Αυτό όμως δεν είναι απλώς ιδεαλισμός, αλλά κάτι το οποίον εμπίπτει και εις τον ρεαλισμόν. Διότι οι λαοί, οι οποίοι λησμονούν τας εθνικάς υποθήκας, λησμονούν την καταγωγήν των, σιγά, σιγά φθίνουν, μαραίνονται και υποκύπτουν εις την δύναμιν του ισχυροτέρου, του κατακτητού. Και τότε όταν χάσουν την ελευθερίαν των, χάνου και την ευδαιμονίαν των, διότι όπως είπε και ο μέγας Περικλής "η ευδαιμονία του ατόμου έγκειται εν τη ελευθερία".

Υπάρχουν όμως και μερικοί οι οποίοι λέγουν, θέλουμε την ελευθερίαν είναι αύτη επιτευκτική;

Τα άτομα αυτά δεν έχουν το κριτήριον του τι είναι δυνατόν να επιτευχθή. Τούτο βέβαια προέρχεται ίσως από άγνοιαν των στοιχείων εκείνων τα οποία αποτελούν την επιτυχίαν, αλλά πολλές φορές το κριτήριον αυτό είναι ένα προτέρημα το οποίον προέρχεται από το ψυχικόν χάρισμα της διαισθήσεως.

Ενθυμούμαι ότι όταν ανέλαβα τον απελευθερωτικόν αγώνα πολλοί με απέτρεπον. Με απέτρεπον τόσοι πολιτικοί όσον και στρατιωτικοί, ότι ήτο παραφροσύνη αυτό το οποίον κάμνω. Εν τούτοις εκείνο που οι άλλοι εθεώρουν παραφροσύνην επέτυχεν.

Όταν προτού αρχίση ο αγών εν Κύπρω, μερικοί εξ υμών ήλθαν και με συνήντησαν και με ηρώτησαν πως βλέπω την λύσιν του κυπριακού, τους είπα καθαρά και ξάστερα ότι μία λύσις υπάρχει, η ένωσις και αυτό μπορεί να επιτευχθή εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος αρκεί να προχωρήσωμεν ηνωμένοι και προγραμματισμένοι.

Αντεληφθην τότε ότι με εκοίταξαν με σκεπτικισμόν και ίσως εκίνησαν και την κεφαλήν των ότι εζήτουν πράγματα ακατόρθωτα. Σήμερα αντιλαμβάνεσθε και σεις ότι αυτό μπορεί να γίνη πραγματικότης αρκεί να τηρηθούν ωρισμένοι

προϋποθέσεις.

Κύριοι, είναι η πίστις αυτή που με καθοδηγεί και με πείθει, ότι ωρισμένα πράγματα τα οποία θεωρούν τινες ακατόρθωτα εμπίπτουν εις τας ανθρωπίνας δυνατότητας. Την πίστιν αυτήν την έχω πάντοτε και η οποία με καθωδήγησεν εις όλας τας πράξεις μου. Την στιγμήν κατά την οποίαν υπάρχει η πίστις και η θέλησις όλα επιτυγχάνονται.

Είμαι πεπεισμένος ότι τόσον η ελληνική όσον και η Κυπριακή Κυβέρνησις πιστεύουν εις την ιδέαν της Ενώσεως. Αυτό είναι ένα μεγάλο βήμα. Δεύτερον βήμα είναι να καταστήσωμεν αυτό κτήμα όλων των Ελλήνων και θα το επιτύχωμεν διά της διαφωτίσεως.

Τρίτον είναι να προχωρήσωμεν όλοι ηνωμένοι χωρίς να λάβωμεν υπ' όψιν δυσκολίας, διότι όλα τα εμπόδια και όλα αι δυσκολίαι θα είναι δυνατόν να υπερβληθούν. Αλλά αυτά τα καθήκοντα δεν είναι μόνον της πολιτείας, είναι καθήκοντα και υμών, δι αυτό ζητούμεν την συμβολήν σας, ούτως ώστε αυτά τα τρία ζητήματα να γίνουν βίωμα όλων ανεξαρτήτως των Ελλήνων Κυπρίων.

Ως προς την τακτικήν του αγώνος πιστεύω ακράδαντα ότι πρέπει να ακολουθήσωμεν την δι' ειρηνικών μέσων. Υπάρχουν διεθνείς Οργανισμοί, οι οποίοι ακριβώς ιδρύθησαν δι' αυτόν τον σκοπόν, την επίλυσιν των διεθνών διαφορών. Οι οργανισμοί αυτοί έθεσαν ωρισμένας βασικάς αρχάς και μία των βασικών αρχών είναι η αρχή της αυτοδιαθέσεως των λαών. Αυτή η αρχή οφείλει να εφαρμοσθή και διά το Κυπριακόν.

Δυστυχώς υπάρχουν κράτη τα οποία έβαλον την υπογραφήν των κάτωθεν της αρχής αυτής και τα οποία θέλουν να την φαλκιδεύσουν, θέλουν διά διάφορων άλλων μέσων, δικολαβικών ως επί το πλείστον, να την καταστρατηγήσουν. Τοιουτοτρόπως κατ' άλλους μεν δεν δύναται να εφαρμοσθή, κατ' άλλους δε δύναται να εφαρμοσθή, αλλά κατά διάφορον τρόπον.

Ηκούσθη από στόματα επισήμων Αγγλων να λέγεται ότι βέβαια η αυτοδιάθεσις ως αρχή είναι σεβαστή, αλλά δεν δύναται να εφαρμοσθή διά την

Κύπρον. Αλλά, κύριοι, η αρχή είναι αρχή και εφαρμόζεται ανεξαρτήτως τόπου, χρόνου και προσώπων.

Εξ άλλου η Τουρκία λέγει να εφαρμοσθή η αρχή της αυτοδιθάσεως και διά τας δύο κοινότητες. Αυτό όμως η Τουρκία δεν το έλαβεν υπ' όψιν όταν εζήτησε να γίνη δημοψήφισμα διά το σαντζάκιον της Αλεξανδρέτιτσας, το οποίον προσήρτησε με μίαν πλειοψηφίαν **53%** ή **55%** αν δεν απατώμαι, ενώ εις την Κύπρον η αναλογία του ελληνικού πληθυσμού είναι περίπου **82%**.

Βλέπετε λοιπόν ότι έκαστος ερμηνεύει την αρχήν αυτήν κατά το δοκούν. Τα κράτη αυτά δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά θέτουν αυτά τα ίδια τορπίλλην εις το οικοδόμημα εκείνο, το οποίον ιδρύθη διά την επίλυσιν των διεθνών διαφορών δι ειρηνικών μέσων, δηλαδή τον ΟΗΕ.

Ημείς πιστεύομεν εις τον ΟΗΕ, και θα τον συνδράμωμεν με όλας μας τας δυνάμεις διά να εύρη την λύσιν εκείνην, η οποία επιβάλλεται εις το Κυπριακόν, και σύμφωνα προς τας αρχάς τας οποίας πιστεύει. Εάν όμως δεν επικρατήση το δίκαιον και μας πεβλήθη ο πόλεμος, ε, τότε θα τον δεχθώμεν, αλλά εις τον πόλεμον αυτόν θα νικήσωμεν.

Κύριοι Βουλευταί,

Το ψυχικόν σθένος των ατόμων και των Εθνών φαίνεται εις τας δυσκόλους στιγμάς. Η Κύπρος σήμερα διέρχεται την δυσκολωτέραν καμπήν της ιστορίας της, διότι η δοθησομένη λύσις σήμερον θα βαρύνη και τας επομένας γενεάς, αι οποίαι θα μας κρίνουν δι' εκείνο το οποίον θα τους κληροδοτήσωμεν. Είμαι δε ότι η παρούσα ελληνική κυπριακή γενεά θα είναι η ευτυχεστέρα όλων, διότι εις αυτήν θα τύχη το φορτίον αλλά και η τιμή να φέρη εις πέρας εκείνο το οποίον γενεαί ολόκληροι ωνειροπολούν, την Ενωσιν της Κύπρου με την Ελλάδα και να παραδώσουν αυτό το επίτευγμα ως εν φυλακτόν εις τας επερχομένας ελληνικάς γενεάς.

Σας ευχαριστώ και σας παρακαλώ να αναφωνήσωμεν:

Ζήτημα Ενωσις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κηρύσσω την λήξιν της συνεδρίας αυτής.